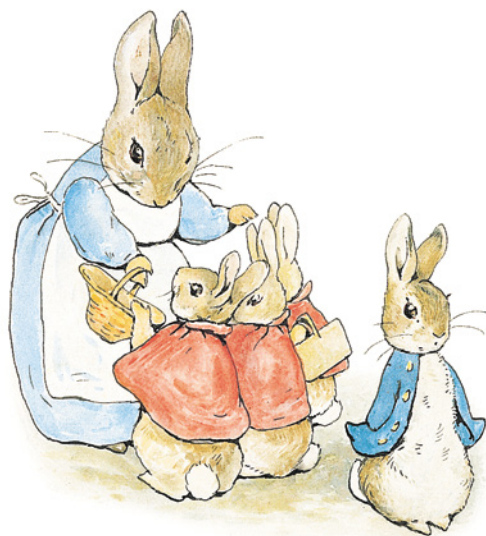


Er waren eens vier kleine konijntjes.
Ze heetten Flopsie, Mopsie, Wip-
staart en Pieter.
Ze woonden met hun moeder in een
diep hol onder de wortels van een
grote, dikke dennenboom.



„Kinderen,” zei moeder Konijn op
een ochtend, „jullie mogen buiten
spelen. Maar denk er wel aan dat
je niet in de moestuin van meneer
Verhoef komt.

Daar is jullie vader iets vreselijks
overkomen; mevrouw Verhoef
heeft een pastei van hem ge-
maakt.”



„Ga nu maar gauw en haal geen kattenkwaad uit. Ik ga even boodschappen doen.”



Flopsie, Mopsie en Wipstaart waren gehoorzame konijnenkinderen en gingen bosbessen plukken.



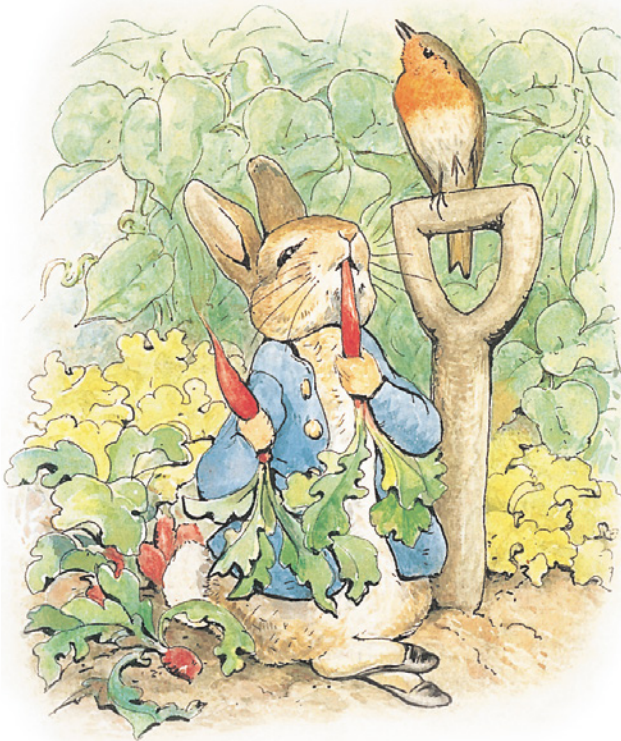
Daarop nam moeder Konijn haar boodschappenmand en haar paraplu en liep door het bos naar de bakker. Ze kocht een bruin brood en vijf krentenbollen.



Maar Pieter, die een echte kwa-
jongen was, holde meteen naar de
tuin van meneer Verhoef...



en kroop onder het hekje door!



Eerst at hij wat sla. Toen at hij
wat snijboontjes. Daarna begon
hij aan de radijzen...

Totdat hij opeens misselijk werd en gauw op zoek ging naar wat peterselie.



Maar o wee, wie zag hij daar om de hoek van de broeikas? Meneer Verhoef!

Meneer Verhoef was op zijn knieën bezig jonge kool te planten. Maar hij sprong overeind en holde Pieter achterna. „Houd de dief!” riep hij, zwaaiend met een hark.

